

Az idei nyári fizikatábort a korábbiaktól eltérő helyszínen, a békéscsabai Arany János Kollégiumban rendezte meg a KöMaL szerkesztősége a MATFUND alapítvány, a Fővárosi Ifjúsági Alap, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat Békés Megyei Csoportja és a békéscsabai Polgármesteri Hivatal támogatásával. A táborlakók – mintegy harmincan – a KöMaL fizika pontversenyében jól szereplő 9., 10. és 11. osztályos diákok közül kerültek ki, és a költségek felét most is a támogatók fedezték.

A furfangos feladatok kiötlésében idén is remekeltek a tábort vezető tanárok: *Hilbert Margit*, *Csiszár Imre* és *Varga István*, és sok segítséget nyújtottak nekik az önkéntes diákok (Bogdán Ákos és Petrovszki Judit). A KöMaL honlapján megtekinthető fényképeket Varga tanár úr felesége, Jutka néni készítette.

A tábor legelején – rövid ismerkedés után – megalakultak a 3, illetve 4 fős csapatok (lehetőleg úgy, hogy egy-egy csapatban minden korosztály képviselje magát), és kezdődhetett a verseny. Aki a tanév során véletlenül a beadás előtti napon szokta megoldani a pontverseny elméleti feladatait, az átérezheti, hogyan teltek el a napjaink – azzal a különbséggel, hogy nagyon szórakoztató volt csapatban dolgozni, és persze sokkal könnyebb is.

Általában 10 elméleti feladatot kaptunk naponta, ebből maximum 5-öt adhattunk be, és a pontozás a KöMaL pontversenyéhez hasonló volt. Ezen kívül minden napra jutott egy vagy több mérési feladat (néhány példa: ellenállás-lánc forrasztása és eredő ellenállásának mérése; hogyan lehet egy lézerceruza segítségével kideríteni, hogy mi van az optikai „fekete dobozban”), valamint tudománytörténeti tótó. Egyik nap ellátogattunk Gyulára, de ott sem „pihenhettünk”, mert aznapra is kaptunk feladatokat: az úton például mértük vonat gyorsulását, majd a gyulai vár tornyának a magasságát becsültük különböző módszerekkel. (A „megkérdezzük-a-pénztáros-nénitől” módszer sajnos nem volt elfogadható!) Ugyanitt tanulmányoztuk a kavics keltette vízhullámokat is a vár melletti tóban.

Minden este előadásokat hallgattunk meg többek között a csónak által keltett hullámokról, a minket érő sugárzásokról, valamint érdekes fizikai játékokról. Az utolsó napon konstrukciós feladatot is kaptunk: minden csapatnak építenie kellett egy kishajót, ami 1 perc alatt a lehető legmesszebbre jut el a kollégium melletti kis folyóban. Akadtak, akik gumiszállal hajtott propellert készítettek, de voltak olyanok is, akik szódabikarbónát és ecetsavat használtak hajtóanyagként.

Az utolsó napon került sor a tótó kitöltésére (arra is tippelhettünk, hogy egy jó jégkrém körülbelül hány százalék levegőt tartalmaz), és az eredményhirdetésre, ahol mindenki kapott valamit (könyvet vagy fizikával kapcsolatos játékokat). Ez a hét mindannyiunk számára kellemesen és egyben hasznosan telt el, rengeteg élménnyel, tapasztalattal gazdagodtunk.